Canonul celor adormiți din Sâmbăta săptămânii a şaptea după Paşti

Materiale despre Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecime, Rusalii):

https://independent.academia.edu/emystea/Pogor%C3%A2rea-Sf%C3%A2ntului-Duh-(Cinzecimea,-Rusaliile)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Pogor%C3%A2rea+Sf%C3%A2ntului+Duh
+

***

Materiale despre Rugăciuni pentru adormiţi:

https://independent.academia.edu/emystea/Rug%C4%83ciuni-pentru-adormi%C5%A3i

https://archive.org/details/@steaemy?query=Rug%C4%83ciuni+pentru+adormi%C5%A3i

&&&

Cântarea 1-a

Irmos: Ca pe uscat…

Stăpâne şi Făcătorule al tuturor sufletelor, Judecătorule şi Doamne, întru a căruia mână sunt marginile tuturor celor de pe pământ, însuți pe credincioşii pe care i-ai mutat la Tine, odihneşte-i.

Pentru tot neamul oamenilor celor ce au adormit, Stăpâne, şi pentru toată vârsta, dregătoria şi mărirea, toți cu căldură ne rugăm, ca să mântuieşti pe cei ce i-ai mutat.

Cela ce însuți cu mâna Ta cea prea curată, Cuvinte, m-ai zidit din pământ şi m-ai însufleţit ca un Dumnezeu cu însuflarea Ta cea de viață făcătoare, însuți pe cei ce i-ai luat de aici, mântuieşte-i, Milostive.

A Născătoarei de Dumnezeu

Curată Fecioară, ceea ce eşti scăparea lumii şi apărătoare tare, cu călduroasele tale rugăciuni, roagă-te pentru toți cei ce te-au câştigat pe tine în nevoi zid nebiruit.

Catavasie: Ca pe uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pe tiranul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-i cântăm.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum tu…

Cela ce cu puterea dumnezeieştii slave ai adus la Tine din cele mai de jos ale pământului ca pe nişte nori sufletele credincioşilor, pe robii Tăi care i-ai luat la Tine din marginile lumii, Hristoase, odihneşte-i.

Tu însuţi eşti Cela ce pui împăraţii şi puternicii, judecătorii şi ispravnicii. Pentru aceasta ca un Dumnezeu al tuturor, Însuţi la judecata Ta izbăveşte-i de muncă, Mântuitorule.

Cela ce eşti Făcătorul a tot pământul, împreună cu fecioarele şi cu bătrânii, cu pruncii şi cu tinerii, pe cei ce i-ai luat la Tine Hristoase, învredniceşte-i bucuriei celei veşnice şi desfătării Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu

Nădejdea lumii cea tare, Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nu lepăda pe cei ce aleargă la tine pururea cu dragoste, ci cu rugăciunile tale izbăveşte de toată tulburarea pe cei ce te cinstesc pe tine.

Catavasie: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălţat cornul credincioşi lor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cela ce toate le-ai făcut cu voia Ta, pe creştinii care au adormit întru credinţă, părinţii şi născătorii, moşii şi strămoşii, fraţii şi prietenii, bogaţii şi săracii, împăraţii şi domnii, împreună şi sihaştrii, odihneşte-i, rugămu-ne, unde sunt mulţimile dreptilor şi petrecerea tuturor sfinţilor Tăi; ca un Dumnezeu lesne iertător, Stăpâne, Hristoase împărate, iertare de greşeli dăruindu-le lor de cele ce au greşit toţi robii tăi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *tot aceasta.* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei de Dumnezeu***

Laudă de mulţumire după datorie, ca văduva doi fileri, aduc ţie, Stăpână, pentru toate darurile tale. Că eşti acoperământ şi ajutătoare, pururea scoţându-mă din ispite şi din necazuri. Pentru aceasta ca din mijlocul unui cuptor arzător izbăvindu-mă de cei ce mă necăjesc, din inimă strig către tine: Născătoare de Dumnezeu ajută-mi, rugându-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască. Că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea…

Stăpâne cela ce paşti în loc de verdeaţă, Mântuitorule, şi duci pe toţi credincioşii la apa odihnei să nu ne izgoneşti pe noi, robii Tăi, din veselia cea de acolo.

Aşază cu Cetele îngerilor adunările călugărilor şi ale ierarhilor şi ale tuturor slujitorilor Tăi, că Ţie şi-au închinat sufletele împreună cu trupurile, Iubitorule de oameni.

Tu însuţi ai cunoscut, ca un Domn al tuturor, venirile morţii, măsurile vieţii şi sfârşitul tuturor oamenilor. Pentru aceasta milostiveşte-Te acum şi spre robii Tăi, Însuţi cela ce eşti prea bun.

A Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu Sfântul Sfinţilor, Preasfântă Fecioară, pe Acela cu dumnezeieştile tale rugăciuni îmblânzeşte-L acum; ca să rânduiască în locaşurile şi în desfătarea Sfinţilor, pe cei ce i-a mutat.

Catavasie: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând, din cuget curat, întru Domnul prăznuind.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea ta…

Iată dumnezeieştile cete ale mucenicilor, adunărilor apostolilor şi ale proorocilor şi împreunările drepţilor, Mântuitorule, pe Tine lăudându-Te Te roagă, ca să mântuieşti pe toţi cei ce i-ai luat din lume.

Când se vor deschide mormânturile morţilor, la tarele glas al trâmbiţei Tale şi pământul cu frică se va cutremura, atunci, Hristoase, aşază cu oile cele de-a dreapta Ta pe robii Tăi pe care i-ai mutat.

Adunările bărbaţilor, ale femeilor, ale pruncilor cu ale celor bătrâni, ale săracilor şi ale celor bogaţi, care cu credinţă s-au mutat de aici la Tine, odihneşte-le şi le mântuieşte ca un lesne iertător.

A Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine Preacurată, toţi cei vii şi cei morţi, seminţiile şi limbile, ajutătoare cu bună credinţă te-am câştigat. Pentru aceasta ne rugăm ca să dobândim odihna cea de acolo, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Catavasie: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la Tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, cela ce chemi din negura greşelilor.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzându-o…

Îndură-te, Stăpâne, milostiveşte-Te, Mântuitorule, şi-Ţi arată mila Ta, arată-Ţi îndurările şi mântuieşte ca un bun pe toţi cei ce i-ai mutat la Tine de peste tot pământul, ca un Iubitor de oameni.

Pe cei ce au murit de năprasnă în potoape de ape şi în râuri, pe cei ce şi-au sfârşit viaţa în surpături, în munţi şi în văi, nu-i trece cu vederea, ca un lesne iertător.

Cel ce vezi ca un Domn pe cei ce au murit întru ascuns, în mare şi pe pământ, pe cei ce cumplit s-au sfârşit în războaie, în lupte şi în bătăi, miluieşte-i pe toţi, Mântuitorule, ca un iubitor de oameni.

A Născătoarei de Dumnezeu

Preacurată Stăpână, ceea ce ai născut oamenilor pe Domnul chivernisitorul, alină tulburarea cea neîncetată şi cumplită a patimilor mele şi dă linişte inimii mele.

Catavasie: Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, mult Milostive.

Condac, glasul al 8-lea: Pe cei ce s-au mutat de la noi din aceste trecătoare, sălăşluieşte-i în corturile celor aleşi şi cu cei drepţi odihneşte-i, Mântuitorule, cela ce eşti fără de moarte. Că de au şi greşit ca nişte oameni pe pământ, dar Tu ca Domnul cel fără de păcat, iartă-le lor greşelile cele de voie şi cele fără de voie, mijlocind către Tine, Născătoarea de Dumnezeu; ca să strigăm cu un glas pentru dânşii, Aliluia.

Icos: Tu însuţi eşti fără de moarte, cela ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar pământenii din pământ suntem zidiţi şi întru acelaşi pământ vom merge precum ai poruncit,

cela ce m-ai zidit şi mi-ai zis: Că pământ eşti şi în pământ te vei întoarce, unde toţi pământenii vom merge, făcând tânguirea cea deasupra gropii cântare. Aliluia.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul…

Când vei veni împreună cu îngerii pe scaunul slavei Tale, Mântuitorule, să judeci pământul, atunci umple de dumnezeiască bucuria Ta, sufletele robilor Tăi, ca să cânte neîncetat şi să strige: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe cei ce au murit prin sfâşiere de fiare, Hristoase, şi pe care peştii i-au înghiţit; pe care i-a împresurat cutremurul, groapa sau surpătura, pe aceia pe toţi miluieşte-i, Mântuitorule, şi izbăveşte-i de groaza cea de acolo, ca un Milostiv.

Pe care i-a ucis sabia, cuţitul şi focul, năvălirea celor rele şi surparea pietrelor şi tâlharii şi foametea şi ciuma, mântuieşte-i întru împărtăşirea Ta şi bucuria ca să Te laude cu bună credinţă pe Tine Dumnezeul părinţilor.

A Născătoarei de Dumnezeu

Tu singură, curată, eşti podul lumii, care treci pe oameni la Dumnezeu. Deci, pe cei ce şi-au sfârşit viaţa în nădejdea şi dragostea cea spre tine, Maica lui Dumnezeu, mântuieşte-i de toată nevoia şi de stricăciune, cu rugăciunile tale.

Catavasie: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu pe muncitorul l-a plecat a striga: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Spăimântează-te înfricoşându-te…

Pe toţi oamenii, Stăpâne, din tot felul de rânduială, pe care i-ai mutat, Mântuitorule, pe credincioşii Tăi împăraţi şi pe domni, pe stăpânitorii pământului şi pe judecători, pe căpeteniile popoarelor şi ale neamurilor, milueşte-i, Îndurate, şi-i odihneşte Însuți, ca să Te lăudăm pe Tine.

Izbăveşte de focul cel înfricoşat pe slugile cinstitei Tale Biserici, Iubitorule de oameni. Mântuieşte adunările călugărilor, mulţimea preoților şi cetele dumne-

zeieştilor Tăi slujitori şi pe toţi îi înveredniceşte slavei Tale celei de acolo, ca să Te lăudăm întru toţi vecii.

Mântuieşte o, Stăpâne Hristoase, miluieşte şi odihneşte sufletele, pe popoarele Tale cele ce şi-au sfârşit viaţa cu credinţă, ori în ce chip, ori în ce loc şi latură şi-i izbăveşte de gheenă şi de amărăciunea muncilor; ca să Te lăudăm pe Tine întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu

Numai tu singură ai dezlegat blestemul Evei cu adevărat, Fecioară prea curată şi viaţă celor de pe pământ ai izvorât. Pentru aceasta cu rugăciunile tale pe cei ce s-au dezlegat din această viaţă vremelnică, înveredniceşte-i pe toţi Vieţii celei veşnice; ca să te lăudăm pe tine întru toţi vecii.

Catavasie: Din văpaie rouă ai izvorât cuvioşilor şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea, Pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Nu se pricepe toată limba…

Acum, Milostive, cetele îngerilor pe Tine te îmblânzesc şi Heruvimii cu dumnezeieştii Serafimi se roagă; Stăpâniile, Scaunele şi Căpeteniile, Puterile împreună cu Arhanghelii şi Domniile, cu osârdie cer de la Tine, Puternice, ca să Te milostiveşti spre toate sufletele, pe care le-ai mutat.

Iată adunările proorocilor cer de la Tine şi ceata apostolilor se roagă, adunarea mucenicilor cu patriarhii şi cu mulţimile cuvioşilor cu cucernicie strigă: Mântuieşte, Iubitorule de oameni, sufletele tuturor bine credincioşilor robilor Tăi celor ce au adormit pe pământ.

Toate le ştii, le vezi şi le priveşti şi cunoşti mulţimile oamenilor şi sfârşitul vieţii fiecăruia; dă tuturor iertare de păcate şi înveredniceşte frumuseţii Raiului, ca un Dumnezeu, pe toţi credincioşii robii Tăi, pe care i-ai ales, unule Îndurate.

A Născătoarei de Dumnezeu

Preasfântă Stăpâna lumii, Fecioară, tu eşti acoperământul tuturor, al celor vii şi al celor morţi, liniştea şi slava, desfătarea şi odihna celor ce te au pe tine folositoare, ajutătoare şi mântuitoare, ceea ce eşti prea bună; pentru aceasta pe toţi aceştia mântuieşte-i cu rugăciunile tale.

Catavasie: Nu se pricepe toată limba a te lăuda după vrednicie; şi se întunecă şi mintea cea mai presus de lume, a cânta ţie, de Dumnezeu Născătoare. Însă ceea ce eşti bună, primeşte credinţa, că ştii dragostea noastră cea dumnezeiască; că tu creştinilor eşti folositoare, pe tine te slăvim.

Luminânda: Săvârşind credincioşilor pomenirea tuturor celor adormiţi întru Hristos, să ne aducem aminte şi de ziua cea de apoi, pentru noi; şi pentru aceea pe Hristos pururea rugând.

A Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce eşti dulceaţa îngerilor, bucuria celor necăjiţi, folositoare a creştinilor, Fecioară Maica Domnului, apără-ne pe noi şi ne izbăveşte de toate muncile.

[Extras din: Sâmbătă în săptămâna a şaptea după Paşti se face pomenirea tuturor celor din veac răposaţi în dreapta cinstire de Dumnezeu, în nădejdea învierii şi a Vieţii veşnice (Penticostar) de la Utrenie]